

R O M Ȃ N I A
TRIBUNALUL HUNEDOARA
- SECȚIA I-A CIVILĂ -

SENTINȚA CIVILĂ NR. 1429/2021

DOSAR NR.1705/97/2021

ȘEDINȚA PUBLICĂ DIN DATA DE 26 OCTOMBRIE 2021

Instanța constituită din:

PREȘEDINTE:	Filimon Cornelia	- Judecător
	Rista Nicoleta Eugenia	- Asistent judiciar
	Monea Dorotheea Andreea	- Asistent judiciar
	Florea Ștefania	- Grefier

Pe rol fiind judecarea *acțiunii în conflict individual de muncă* formulată de către **Sindicatul Învățământului Preuniversitar Județul Hunedoara**, în numele și pentru membrul de sindicat, reclamantul **Popovici Iosif Teodor**, în contradictoriu cu pârâtul **Colegiu Național „Decebal”**, având ca obiect *drepturi bănești*.

La apelul nominal făcut în ședința publică s-a prezentat consilier juridic Radu Cristiana pentru reclamant, lipsă fiind pârâtul.

Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier, după care :

Instanța pune în discuție competența de soluționare a cauzei.

Reprezentanta reclamantului, c.j. Radu Cristiana, susține că prezenta instanță este competentă general, material și teritorial să soluționeze cauza dedusă judecății

Instanța, verificându-și din oficiu competența, conform dispozițiilor art. 131 alin. (1) Cod procedură civilă, constată că este legal investită cu soluționarea prezentei cauzei, fiind competentă general, material și teritorial să judece pricina conform dispozițiilor art. 95 pct. 4 din Codul de procedură civil, art. 269 Codul muncii și art. 208 și 210 din Legea nr. 62/2011.

Reprezentanta reclamantei, consilier juridic Radu Cristiana, arată că nu mai are alte cereri și probe de formulat și solicită cuvântul în dezbateră fondului.

Nemaifiind alte cereri de formulat sau probe de administrat și ținând seama de înscrisurile depuse la dosar în probațiune, instanța declară cercetarea procesului încheiată și acordă cuvântul în dezbateră fondului.

Reprezentanta reclamantei, consilier juridic Radu Cristiana a solicitat admiterea acțiunii astfel cum a fost formulată în scris, pentru motivele expuse pe larg în conținutul acesteia. Fără cheltuieli de judecată.

TRIBUNALUL,

Deliberând asupra cauzei civile de față, constată următoarele:

Prin acțiunea în conflict individual de muncă înregistrată la această instanță la data de 07.07.2021 sub nr. 1158/97/2021, **Sindicatul Învățământ Preuniversitar Județul Hunedoara**, în numele și pentru membrul de sindicat, reclamantul **Popovici Iosif Teodor**, a chemat în judecată pe pârâtul **Colegiu Național „Decebal”**, solicitând instanței ca prin hotărârea ce se va pronunța să se dispună obligarea acestuia la acordarea indemnizației de vacanță sub forma de vouchere de vacanță în cuantum de 1450 lei, aferente anului 2020. Nu s-au solicitat cheltuieli de judecată.

În fapt, reclamantul a arătat, în esență, că acordarea voucherelor de vacanță a fost instituită prin OUG nr. 8/2009, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 94/2014, în aplicarea căreia a fost emisă HG nr. 215/2009 pentru aprobarea Normelor metodologice privind acordarea voucherelor de vacanță, cu modificările și completările ulterioare.

Invocând dispozițiile art. 9 alin. 3 din OUG nr. 90/2017 privind unele măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 36 alin. (1) din OUG nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, cu modificările și completările ulterioare, precum și Ordinul ministrului educației naționale nr. 3560/2018 privind stabilirea modalității de acordare a voucherelor de vacanță pentru unitățile/instituțiile de învățământ de stat, Ministerul Educației Naționale și alte unități/instituții din subordinea/coordonarea acestuia, Ordinul ministrului educației naționale nr. 3956/2019 privind stabilirea modalității de acordare a voucherelor de vacanță pentru unitățile/instituțiile de învățământ de stat, Ministerul Educației Naționale și alte unități/instituții din subordinea/coordonarea acestuia și Ordinul ministrului educației și cercetării nr. 4635/2020 privind stabilirea modalității de acordare a voucherelor de vacanță pentru unitățile/instituțiile de învățământ de stat, Ministerul Educației și Cercetării și alte instituții publice din subordinea acestuia, pentru anul 2020, emise în temeiul art. 1 alin. (2), (2⁴) și (3) din OUG nr. 8/2009, în conformitate cu prevederile H.G. nr. 215/2009 și ale art. 36 alin. (1) din O.U.G. nr. 114/2018 a precizat angajatorului îi revine obligația de a acorda salariaților toate drepturile ce decurg din lege, inclusiv cele solicitate prin prezenta, raporta la dispozițiile art. 40 alin. (2) lit. c) C.muncii.

A precizat în continuare că membrul de sindicat reprezentat este personal nedidactic (muncitor), angajat al unității de învățământ pârâte începând cu data de 19.10.2020; că refuzul de a acorda membrului de sindicat reprezentat voucherele de vacanță aferente anului 2020 este lipsit de suport legal, deoarece: 1. membrul de sindicat a fost angajat al pârâtului în anul 2020 și este în continuare, în baza unui contract individual de muncă; 2. salariatul s-a aflat în activitate în perioada 21 septembrie - 31 decembrie în anul 2020; 3. art. 1 alin. (3) din OMEC nr. 4635/2020 (mai sus citat) prevede expres că voucherele de vacanță se acordă personalului care a desfășurat activitate în anul 2020, indiferent de durata acesteia (deci, indiferent că s-a aflat în activitate o zi, o săptămână, o lună sau întregul an, salariatul are dreptul de a primi voucherele de vacanță); că membrul de sindicat era îndreptățit să beneficieze de acordarea voucherelor de vacanță în valoare totală de 1450 lei, unității de învățământ pârâte revenindu-i obligația corelativă de a le acorda; că neacordarea voucherelor de vacanță este vădit nelegală, din moment ce legiuitorul a instituit dreptul de a beneficia în integralitate de vouchere de vacanță și pentru salariații care s-au aflat doar o parte din an în activitate, însă membrul de sindicat reprezentat în cauză nu a beneficiat de acordarea drepturilor cuvenite.

Totodată, reclamantul a arătat că prin neacordarea acestui drept, se încalcă valori protejate de întregul sistem de drept și impuse cu putere de principiu în dezvoltarea istorică a dreptului național și universal, prin norme ce se regăsesc în dreptul pozitiv — cu referire la principiul egalității în fața legii și nediscriminării, consfințit de art. 16 din Constituție, art. 5 alin. (1) din Legea nr. 53/2003 și art. 14 din Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale - în condițiile în care salariatul nu a beneficiat de acordarea voucherelor de vacanță, în timp ce majoritatea salariaților din unitatea de învățământ au beneficiat de acest drept, precum și că în practica Curții Europene a Drepturilor Omului s-a statuat că noțiunea de „bunuri”, în sensul art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție, cuprinde atât „bunuri actuale”, cât și valori patrimoniale, inclusiv, în anumite situații bine stabilite, creanțe al căror titular demonstrează că acestea au o bază eficientă în dreptul intern și în virtutea cărora reclamantul poate pretinde cel puțin „o speranță legitimă” în exercitarea efectivă a dreptului său.

În drept, s-au invocat dispozițiile art. 148 și urm. și art.194; art. 40 alin. (2) lit. c), art. 268 alin. (1) lit. c) și art. 278 alin. (1) din Codul Muncii; art. 28 și art. 208-211 din Legea dialogului social nr. 62/2011; art. 1 alin. (2), (2⁴) și (3) din O.U.G. nr. 8/2009; art. 36 alin. (1) din O.U.G. nr. 114/2018; art. 1 din O.M.E.N. nr. 3560/2018, art. 1 din O.M.E.N. nr. 3956/2019, art. 1 din O.M.E.C. nr. 4635/2020.

Acțiunea este *scutită de la plata taxei judiciare de timbru*, conform art. 270 Codul Muncii.

Pârâtul nu a formulat *întâmpinare* și nu a propus probe în apărare.

În probațiune, reclamantul a depus împuternicire, adeverința emisă de unitatea pârâtă și practică judiciară.

Din examinarea actelor și lucrărilor dosarului, instanța reține următoarele:

În fapt, reclamantul este încadrat la unitatea pârâtă pe postul de muncitor calificat, începând cu data de 19.10.2020 și nu a beneficiat de acordarea voucherelor de vacanță aferente anului 2020, deși a solicitat acest lucru, astfel cum rezultă din adeverința atașată.

Prin prezenta acțiune se pretinde obligarea pârâtului la acordarea indemnizației de vacanță sub forma de vouchere de vacanță în cuantum de 1450 lei, aferente anului 2020.

Instanța constată că acțiunea este întemeiată doar în parte și va fi admisă în aceste limite pentru considerentele ce urmează.

Într-adevăr, art. 1 alin. (1) și (2) din OUG nr. 8/2009 privind acordarea voucherelor de vacanță prevede că: „(1) Începând cu data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, pentru recuperarea și întreținerea capacității de muncă a personalului salarial, angajatorii care încadrează personal prin încheierea unui contract individual de muncă pot acorda, în condițiile legii, bonuri de valoare, denumite în continuare vouchere de vacanță. (2) Instituțiile publice, astfel cum sunt definite la art. 2 alin. (1) pct. 30 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, și la art. 2 alin. (1) pct. 39 din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare, indiferent de sistemul de finanțare și de subordonare, inclusiv activitățile finanțate integral din venituri proprii, înființate pe lângă instituțiile publice, acordă, anual, în perioada 1 ianuarie 2019 - 31 decembrie 2021, vouchere de vacanță în cuantum de 1.450 lei pentru un salariat”, iar potrivit alin. (2⁵) „În cazul instituțiilor și autorităților publice centrale și locale, modalitatea de acordare a indemnizațiilor de vacanță se stabilește prin hotărâre a Guvernului, fără a se diminua cuantumul anual acordat salariaților din administrația publică centrală și locală pentru vouchere de vacanță sau echivalent”.

În aplicarea OUG nr. 8/2009 aprobată cu modificări prin Legea nr. 94/2014, s-a emis HG nr. 215 din 4 martie 2009 pentru aprobarea Normelor metodologice privind acordarea voucherelor de vacanță, iar din art. 3 alin. (2) rezultă că în cazul salariaților din instituțiile și autoritățile publice, prevăzute de art. 1 alin. (2) din ordonanța de urgență, se acordă o singură indemnizație de vacanță, sub formă de vouchere, în cuantum de 1.450 lei pentru un salariat, în limita sumelor prevăzute în buget alocate cu această destinație.

Unitatea pârâtă este una dintre instituțiile prevăzute de art. 1 alin. (2) din ordonanța de urgență (respectiv instituțiile și autoritățile publice, astfel cum sunt definite la art. 2 alin. 1 pct. 30 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, și la art. 2 alin. 1 pct. 39 din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare, indiferent de sistemul de finanțare și de subordonare).

Potrivit art. 12 alin. (2) din Normele metodologice, cuantumul acordat salariaților, alții decât cei prevăzuți la art. 3 alin. (2), sub forma voucherelor de vacanță, se stabilește, în condițiile legii, de către angajatori proporțional cu perioada de exercitare a raportului de serviciu sau durata contractului de muncă, într-un an calendaristic.

Prin Ordinul nr. 4.635 din 26 iunie 2020 privind stabilirea modalității de acordare a voucherelor de vacanță pentru unitățile/instituțiile de învățământ de stat, Ministerul Educației și Cercetării și alte instituții publice din subordinea acestuia, pentru anul 2020, s-a stabilit, la art. 1, că „în anul 2020, salariaților din unitățile/instituțiile prevăzute la alin. (1) li se acordă o singură indemnizație de vacanță, sub formă de vouchere, pe suport electronic, în cuantum de 1.450 lei pentru un salariat, în limita sumelor prevăzute în buget alocate cu această destinație. (3) Beneficiază de vouchere de vacanță personalul încadrat în unitățile/instituțiile prevăzute la alin. (1) care a desfășurat activitate în anul 2020, indiferent de durata acesteia inclusiv personalul pensionat/detașat sau aflat în situațiile prevăzute la art. 145 alin. (4) din Legea nr. 53/2003 - Codul muncii . republicată, cu modificările și completările ulterioare”.

Din prevederile legale mai sus menționate rezultă că acordarea voucherelor de vacanță reprezintă un drept al angajaților în sensul art. 40 alin. (2) lit. c) C.muncii, prevederi invocate și în acțiune, iar nu o simplă vocație.

Cu toate acestea, din interpretarea coroborată a dispozițiilor anterior citate, rezultă că intenția legiuitorului a fost de a acorda salariaților o indemnizație de vacanță anuală, în cuantum de 1450 lei,

sub formă de vouchere, *proporțional cu activitatea în muncă efectiv prestată în timpul anului, deci nu integral, indiferent de perioada în care s-a prestat muncă.*

Prin urmare, nu se confirmă susținerile reclamantului în sensul că voucherele de vacanță s-ar acorda în cuantum integral indiferent de durata activității în muncă (o zi, o săptămână sau întregul an), cu atât mai mult cu cât acest drept suplimentar de natură salarială *se acordă pentru recuperarea și întreținerea capacității de muncă a personalului salarial.*

În cazul în care legiuitorul ar fi intenționat să acorde integral indemnizația de vacanță în discuție indiferent de durata activității în muncă, efectiv prestate de salariat în decursul anului calendaristic, ar fi putut să prevadă această împrejurare expres, însă din nici un articol al OUG nr. 8/2009, ori al Normelor de aplicare și nici din cuprinsul Ordinului MEC nr. 4635/2020 nu rezultă o asemenea posibilitate, nefiind niciunde prevăzut caracterul indivizibil al acestui drept de natură salarială.

Dimpotrivă, potrivit art. 14 din Normele metodologice „La sfârșitul perioadei de valabilitate, la data stabilită de angajator sau la data încetării raporturilor de muncă, beneficiarul are obligația să restituie angajatorului voucherele de vacanță pe suport hârtie acordate pentru anul în curs și neutilizate ori necuvenite, potrivit prevederilor legale”.

Totodată, potrivit art. 1 alin. (4) din acest Ordin, *„în cazul salariatului al cărui contract individual de muncă/raport de serviciu, la data acordării voucherelor de vacanță, este suspendat sau a încetat în cursul anului 2020, acesta poate beneficia de vouchere de vacanță numai dacă, în termen de maximum 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentului ordin, depune la unitate/instituție o cerere în acest sens, precum și dovada achitării impozitului aferent prin virament bancar în contul unității/instituției”.*

În fine, potrivit art. 4 alin. (5) din MEC nr. 4635/2020 *„la sfârșitul perioadei de valabilitate a suportului electronic pe care au fost alimentate voucherele de vacanță sau la data încetării raporturilor de muncă, beneficiarul are obligația de a restitui angajatorului suportul electronic, iar acesta, la rândul lui, va restitui suportul electronic unității emitente. În cazul în care beneficiarul a utilizat în totalitate sau în parte voucherele de vacanță alimentate electronic, iar ulterior intervine o cauză de restituire, acesta va restitui angajatorului contravaloarea voucherelor de vacanță necuvenite, în termen de 30 de zile de la producerea cauzei care determină restituirea”.*

În pofida celor susținute de reclamant, art. 1 alin. (3) din Ordinul nr. 4635/2020 nu permite acordarea integrală a indemnizației pentru personalul care a desfășurat activitate în anul 2020, *indiferent de durata acesteia, ci vizează valorificarea dreptului prevăzut de lege chiar și pentru salariații care au prestat activitate în muncă cu fracțiune de normă, ori doar o anumită perioadă a anului; interpretarea reclamantului este extensivă și contrară dispozițiilor OUG nr. 8/2009, aprobată cu modificări prin Legea nr. 94/2014, dar și a HG nr. 215 din 4 martie 2009 pentru aprobarea Normelor metodologice privind acordarea voucherelor de vacanță.*

Raționamentul reclamantului ignoră prevederile art. 78 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative *”ordinele, instrucțiunile și alte asemenea acte trebuie să se limiteze strict la cadrul stabilit de actele pe baza și în executarea cărora au fost emise și nu pot conține soluții care să contravină prevederilor acestora”.*

Așadar, se impune respingerea în rest a acțiunii, respectiv pretențiile vizând acordarea indemnizației de vacanță aferente anului 2020 și pentru perioada în care reclamantul nu a desfășurat activitate în muncă la pârât.

Pe cale de consecință, în temeiul dispozițiilor legale mai sus citate, instanța va admite în parte acțiunea reclamantului și va obliga pârâtul să acorde indemnizația de vacanță sub forma voucherelor de vacanță, aferente anului 2020, doar proporțional cu timpul lucrat în cadrul unității pârâte, urmând a fi respinsă acțiunea în rest ca neîntemeiată.

Văzând că nu s-au solicitat cheltuieli de judecată.

***Pentru aceste motive,
În numele legii,***

HOTĂRĂȘTE:

Admite în parte acțiunea în conflict individual de muncă formulată de către **Sindicatul Învățământului Preuniversitar Județul Hunedoara**, cod fiscal 4944354, cu sediul în mun. Deva, str. Gheorghe Barițiu nr.2, jud. Hunedoara, în numele și pentru membrul de sindicat, reclamantul **Popovici Iosif Teodor**, în contradictoriu cu pârâtul **Colegiu Național „Decebal”**, cu sediul în mun. Deva, str. 1 Decembrie, nr. 22, jud. Hunedoara.

Obligă pe pârât la acordarea către reclamant a indemnizației de vacanță sub forma de vouchere de vacanță, aferente anului 2020, proporțional cu timpul lucrat în cadrul unității pârâte.

Respinge în rest acțiunea ca neîntemeiată.

Fără cheltuieli de judecată.

Executorie de drept.

Cu drept de apel în termen de 10 zile de la comunicare. Apelul se depune la Tribunalul Hunedoara.

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților prin grefa instanței, azi, 26 octombrie 2021.

*Președinte,
Filimon Cornelia*

*Asistent judiciar
Rista Nicoleta Eugenia*

*Asistent judiciar
Monea Dorotheea Andreea*

*Grefier
Florea Ștefania*